

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010297
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6714010297.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. F., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 16. 10. 2017 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný B. F., nar. XX.XX.XXXX vo J., trvale bytom C., G. I. XXXX,

uznáva sa za vinného, preto že

v bode 1/ rozsudku

dňa 12. 01. 2012 v čase okolo 00.50 h vo J., okres J., na sídlisku J. v bare Hospital, okres J. fyzicky napadol B. K., nar. XX. XX. XXXX tým spôsobom, že najprv ho v priestoroch baru chytil odzadu a hodil smerom k vchodovým dverám a následne v priestoroch smerom k skladu ho viackrát päťami rúk udieral do oblasti celého tela, pričom po páde na zem, do tohto kopal do rôznych častí pričom mu roztrhol sveter a pri tomto útoku sa mu opakovane vyhrážal, že ho zastrelí, zabije, čo vzbudilo u B. K. dôvodnú obavu, že tieto vyhrážky splní a fyzickým útokom spôsobil B. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J., XX. M. XXX/XX zranenia a to početné pomliaždeniny a odreniny kože na hlave, pomliaždenia a podvrtnutie v oblasti palca ľavej ruky s krvnou podliatinou, pomliaždenie v oblasti ľavého bedrového kĺbu s podkožnou krvnou podliatinou, pomliaždenie a odreniny kože v oblasti ľavého lakťa, pomliaždenie a odreniny kože v oblasti ľavého ramena, pomliaždenie a odreniny kože v driekovej oblasti, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 14 dní,

v bode 2/ rozsudku

dňa 12. 01. 2012 v čase okolo 00.50 h vo J. na sídlisku J., v bare Hospital po tom ako priateľka B. K., nar. XX. XX. XXXX M. C., nar. XX. XX. XXXX chcela svojim mobilným telefónom značky iPhone 4 privolať na miesto políciu, jej uvedený telefón v dôsledku fyzických útokov na jej priateľa, vytrhol jej z ruky telefón a hodil o zem, čím došlo k jeho rozbitiu, následne ju fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udrel do tváre, zvalil ju na zem, kľakol si na ňu, začal ju dusiť pričom od nej pýtal 200,- Eur, ktoré vybrala zo svojej kabelky z peňaženky a z tejto mu dala finančnú hotovosť vo výške 505,- Eur, ktorú tam mala, kde počas tohto ju viackrát udrel a vyhrážal sa jej opakovane zabitím ako aj zabitím jej rodiny, pričom je vulgárne nadáva a po oddelení neznámym mužom B. F. ušiel na neznáme miesto, čím M. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U., O. XXX/XX, prechodne bytom J., T. C. XX, spôsobil odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 505,- Eur, a zničením mobilného telefónu škodu vo výške 450,- Eur, kde svojimi vyhrážkami vzbudil vzhľadom na svoje agresívne správanie u nej dôvodnú obavu, že tieto vyhrážky splní,

v bode 3/ rozsudku

dňa 23.04.2011 v čase okolo 06.00 h v K. K. na Ul. L. Č.. X bez súhlasu a vedomia O. Č., nar. XX.XX.XXXX otvoril neuzamknuté vchodové dvere bytu, vošiel dnu, pričom na opakované výzvy O. Č., aby byt opustil tak neurobil, začal byť po každej výzve agresívnejší, viackrát ju strčil a vyhrážal a jej zabitím, pričom po tom, ako vyšli pred byt ju viackrát po sebe udrel rukou do oblasti tváre a hlavy, čím O. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX/XX, A. I., prechodne bytom K. K., L. XX, spôsobil zranenia a to otras mozgu, viacpočetné bolestivé pomliaždenia hlavy s opuchmi a podkožnými krvnými výronmi v čelovej oblasti vpravo, na hornej pere, krvný výron na viečkach pravého oka a pod ním, vo vlasatej krajine hlavy v pravom temene a oboch spánkových krajinách, podvrtnutím krčnej chrbtice a bolestivým obmedzením jej pohybového rozsahu, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 28 dní,

v bode 4/ rozsudku

v čase od 01.08.2011 do 16.10.2017 si riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi Q. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/534/10 zo dňa 19.07.2011, ktorým bol zaviazaný vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca prispievať na výživu mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima k rukám matky B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., M. P. XXX/XX, pričom B. F. sa plneniu vyživovacej povinnosti vyhýba tým, že nikde nepracuje, neprihlásil sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá sociálne dávky, čím si takto sám privodil stav hmotnej núdze, čím za uvedené obdobie dlhuje na výživnom 1.996,32 Eur,

v bode 5/ rozsudku

dňa 12.12.2011 v čase okolo 20.30 h v K., F.. M. XX, okres J. si od C. L., nar. XX.XX.XXXX, dcéry držiteľa vozidla vypýtal kľúče od osobného motorového vozidla zn. VW Golf ev.č. J. XXX R., pod zámienkou, že si ide z batožinového priestoru vybrať svoje osobné veci, ktorá mu ich na tento účel poskytla, avšak on s uvedeným motorovým vozidlom bez povolenia odišiel na nezistené miesto a s vozidlom v hodnote 8 611 €, ktorého vlastníkom je spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., O., E. XXXX/XXX, IČO: XX XXX XXX jazdil až do 17.00 h dňa 13.12.2011, pričom ho zaparkoval pred herňou Mirage vo J., kde aj vrátil C. L. kľúče od vozidla, pričom majiteľovi ani držiteľovi vozidla nespôsobil žiadnu škodu,

v bode 6/ rozsudku

dňa 05.11.2011 v čase od 01.00 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. VW Golf ev.č. J. XXX R. vo J., okres J. v smere od G.. A. na A. R., kde s vozidlom vošiel na čerpaciu stanicu Lukoil, kde v tej dobe bol zákaz vjazdu, pričom tu bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Zvolen, pričom sa na výzvu policajta odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky dychovou skúškou, taktiež sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

v bode 7/ rozsudku

dňa 05.06.2011 v čase okolo 02.40 h na Ul. O. vo J., okres J. na mieste verejnosti prístupnom pred barom s názvom „Hospital“ bez udania dôvodu fyzicky napadol E. L. Ľ. Q., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho udrel päšťou do oblasti tváre následkom čoho spadol na chrbát, kde na jeho obranu prišiel M.Á. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorého B. F. udrel dlaňou do oblasti nosa, následkom čoho spadol, kde na zemi ho kopal do oblasti tela a hlavy a taktiež ho udrel E. L., následne sa Ľ. Q. presunul ku schodisku, kde ho E. L. udrel päšťou do oblasti tváre, načo spadol na zem, kde ho B. F. a E. L. spoločne kopali do oblasti tela, pričom Ľ. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., M.. P. XXXX/XX spôsobili zranenie a to pomliaždenie v spánkovej oblasti hlavy vľavo, prederavenie bubienka s infekciou vľavo, pomliaždenie ľavej strany tváre, zlomeninu zygomaticomaxilárneho komplexu, pomliaždenie očnej gule s krvácaním pod spojovku, pomliaždenie podočnicového nervu vľavo, otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 30 dní a M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., Q.. I. XX spôsobili zranenia a to pomliaždenie tvárovej oblasti hlavy vľavo a vpravo, pomliaždenie očnej gule s krvácaním pod spojovku vpravo, trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunom, zlomenie nosovej priehradky s posunom, psychosomatický šok ľahkého stupňa, podvrtnutie pravého zápästia, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 16 dní,

teda

v bode 1/ rozsudku

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

v bode 2/ rozsudku

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,
- zničil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

v bode 3/ rozsudku

- neoprávnene vnikol do obydlija iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

v bode 4/ rozsudku

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

v bode 5/ rozsudku

- zmocnil sa cudzieho motorového vozidla väčšej hodnoty v úmysle ho prechodne používať,

v bode 6/ rozsudku

- pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou, alebo orientačným testovacím prístrojom a odmietol sa podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetreniu krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení neoblo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

v bode 7/ rozsudku

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

čím spáchal

v bode 1/ rozsudku

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 3/ rozsudku

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 4/ rozsudku

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona,

v bode 5/ rozsudku

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona,

v bode 6/ rozsudku

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona,

v bode 7/ rozsudku

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/125/2011 zo dňa 22. 01. 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/42/2014 zo dňa 20. 08. 2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obvinený povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:

- L. Q., nar. XX. XX. XXXX, M.. P. XXXX/XX, J., vo výške 3.460,50 Eur,
- M. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q.. I. XX, J., vo výške 2.153,20 Eur,
- Sociálna poisťovňa, pobočka J., so sídlom Š.. M. XXXX/XX, J., vo výške 348,50 Eur,
- Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom O.Ó. R. X, XXX XX K. - M. Č. O., IČO: XX XXX XXX, vo výške 206,79 Eur,
- O. Č., nar. XX. XX. XXXX v K. K., trvale bytom U. XX, A. I., vo výške 1.076,60 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 29. 04. 2014 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/32/12/6611 obžalobu na B. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona, prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Dňa 08. 12. 2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/236/14/6611 obžalobu na B. F. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2

písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 5T/181/2014 zo dňa 27. 01. 2015 boli vyššie uvedené trestné veci v zmysle § 21 ods. 3 Trestného poriadku a 18 ods. 1 Trestného poriadku spojené na spoločné konanie.

Obžalovaný B. F. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný, okrem skutku pod bodom 4/ rozsudku, vo vzťahu ku ktorému spravil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku. Napriek tomuto vyhláseniu ho ale súd v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku neprijal, pretože by tým zmaril možnosť prípadného uplatnenia ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona o účinnej ľútosťi, pretože v prípade prijatia vyhlásenia by už nemohol byť podaný opravný prostriedok proti výroku o vine. Ak by teda aj obžalovaný naplnil účinnú ľútosť, nemohol by ho krajský súd oslobodiť spod obžaloby, pretože výrok o vine by bol právoplatný a nebolo by ho možné napadnúť opravným prostriedkom.

Obžalovaný po zákonom poučení v rámci výsluchu uviedol, žečo sa týka skutkov pod bodom 1/ a 2/ obžaloby je pravda, že B. K. napadol, aj mu vulgárne nadával, ale určite sa mu nevyhrážal zabitím. Vtedy prišiel do podniku Hospital a videl poškodenú M. C., ktorá v tom čase bola jeho priateľka, ako sa pri bare baví s B. K.. Vytočilo ho, že míňa jeho peniaze s ním, tak ho napadol. Potom sa to presunulo do skladu podniku Hospital, kde ho ešte raz napadol, potom dal M. C. asi facku, alebo ju odsotil. Ešte chvíľu sa v sklade rozprával s M. C., že prečo míňa jeho peniaze a následne odtiaľ odišiel. Mobil jej nezobral, ani jej ho nehodil o zem, peniaze jej tiež nezobral. Priznal, že ju napadol, buď ju sotil, alebo jej dal facku, ale peniaze jej nezobral. Potom s ňou už vôbec nekomunikoval, videl ju až na súde. Taktiež sa priznal, že neplatil výživné, bol nezamestnaný, je pravda, že nejaké peniaze mal, ale nie toľko, aby mohol míňať na všetky strany, ale je si vedomý, že jeho syn peniaze potrebuje. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 4/ obžaloby uviedol, že C. L. mu dosť často požičiavala auto, podľa neho mu ho požičiavala aj dňa 12.12.2011, presne si to už ale nepamätal. Býval s ňou vtedy v jednej domácnosti a auto užívali spolu. Nevedel uviesť, prečo tvrdí, že jej auto zobral, možno kvôli nejakej hádke, zrejme sa pohádali tesne predtým, ale nevedel už uviesť kvôli čomu. Auto jej následne vrátil dňa 13.12.2011. Ku skutku pod bodom 5/ obžaloby vypovedal, že je pravda, že sa odmietol podrobiť dychovej skúške, pretože on len stál pri aute, šoféroval ho niekto iný, ale už nevedel kto. Je pravda, že to bolo to auto, ktoré mu požičiavala C. L.. Možno prišiel na ňom, ale stál pri ňom už pol hodinu, už si presne nepamätal, či šoféroval on, alebo nie. Bol tam s ním ešte L. C. a ešte niekto, ale už si nespomenul kto. S hliadkou, ktorá mu chcela dať fúkať, má osobné nezhody, toho policajta pozná z videnia, ale nepozná jeho meno, zastaví ho vždy, keď môže, možno kvôli jeho neprijemnému a agresívnemu správaniu voči nemu. Ide konkrétne o toho policajta, ktorý mu chcel dať vtedy fúkať. Ku skutku pod bodom 6/ obžaloby uviedol, že skutok sa stal, ale nie tak, ako je popísaný v obžalobe. Oni jeho a E. L. slovne napádali, potom sa niečo odohralo vonku, mohlo sa stať to, čo uviedol vo svojej prvej výpovedi, ktorú ku tomuto skutku urobil. To napadnutie bolo vzájomné, je pravda, že ho udral dlaňou a že následne spadol. E. L. pri skutku nebol, nepamätal si, žeby do niekoho kopal, potom odtiaľ odišiel spolu s jeho kamarátmi, už ale nevedel uviesť, ktorí to boli, ale s E. L. pri skutku nebol. Ku skutku z obžaloby pôvodnej vedenej pod sp. zn. 5T/181/2014 obžalovaný uviedol, že sú to výmysly, skutok sa nestal. Nevedel uviesť, ako jej mohli byť spôsobené zranenia, keďže s ňou nebol, nevedel už ale vzhľadom na odstup času uviesť, kde vtedy bol, ale s poškodenou určite nie. K ich spolužitiu uviedol, že ju nikdy fyzicky nenapadol. V tej dobe, teda apríli 2011, sa už nestýkali, rozišli sa niekedy v januári 2011, možno ešte skôr, a toto sa malo stať v apríli 2011. S poškodenou spolu nežili, občas ale u nej prespával, nikdy ju ale fyzicky nenapadol. V apríli 2011 s ňou už zrejme nebol v kontakte.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že z komunikácie s poškodeným B. K. si pamätá len toľko, že on vedel, že žije s M. C., napriek tomu sa s ňou stretával, tak za to mu nadával. Je pravda, že mu vulgárne nadával, ale nijako sa mu nevyhrážal. V tom čase bola v bare diskotéka, pochybuje, že to niekto mohol počuť. Poškodenej M. C. vtedy vyčítal, že míňa jeho peniaze. Určite nijakým spôsobom nemanipuloval s kabelkou, ani peňaženkou M. C.. Možno mu poškodená vravela niečo v tom zmysle, že si má tie peniaze zobrať, ale on jej žiadne peniaze nevzal. Požičiavanie auta od C. L. nebolo podmienené ani písomným, ani ústnym súhlasom, boli spolu, tak sa nedohadovali, kedy si môže auto požičať, vedeli jeden o druhom, kedy kto auto potrebuje, čiže keď si ho bral, vždy o tom vedela a bolo to s jej súhlasom. Obžalovaný opakovane žiadal o zabezpečenie kamerového záznamu z pumpy, na verifikáciu jeho výpovede, žiadal o to policajtov, ale takýto dôkaz nikdy nebol zabezpečený, ani mu nebolo vysvetlené prečo. Toto môže

potvrdiť aj svedok L. C.. Je pravda, že poškodeného L. Q. udrel. Poškodená O. Č. bola podľa neho žiarlivá, hysterická, sú to jej výmysly z dôvodu, že sa s ňou rozišiel, počas obdobia, keď boli spolu, tak mu vyčítala nejaké kurvy, že nie jej doma, vyjadrila sa aj v tom zmysle, že to bude riešiť po svojom, keď sa jej nebude venovať, nevedel ale uviesť, ako to myslela. Po tom, ako odovzdal vozidlo C. L., mu uviedla, že ju mrzí, že podala trestné oznámenie, že nevedela, čo sa bude diať po tej hádke.

Poškodený B. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že si už s odstupom času na to presne nepamätá, ale zrejme bola streda, pričom bol do nejakej 22.00 hod. v práci. Volala mu M. C., že je v meste, či sa teda nepôjdu niekam zabaviť. Boli veľmi blízky priatelia, pozná veľmi dobre jej otca a mamu, mali teda veľmi blízky, ale kamarátsky vzťah. Keď skončil v práci, tak išli do podniku Hospital, ktorý fungoval aj cez týždeň večer. Prišli k baru, objednali si pitie, a rozprávali sa. Nevedel už uviesť koľko bolo hodín, keď do baru prišiel obžalovaný a postavil sa medzi neho a M. C., ku nemu chrbtom. V tom čase obžalovaného poznal z videnia, registroval ho, poznal ho aj z rozprávania jeho známych. M. C. ho určite poznala, vravela mu, že sa stretávali, že za ňou chodieval, ale viac o tom nevedel. Keď teda obžalovaný prišiel, začali sa s M. C. hádať, nevedel ale o čom, pretože bol hluk, bola diskotéka. Vydedukoval z toho, ako obžalovaný prišiel, že to nebola kamarátska debata, otočil sa teda chrbtom, aby si to vydiskutovali. Ku nemu prišiel jeden z vyhadzovačov, ktorý mu povedal, aby z baru rýchlo odišiel. V tom sa prebral na druhej strane baru, ako ho dvíhajú ľudia zo zeme, asi aj ten vyhadzovač, ťahali ho do skladu. Registroval, ako M. C. kričí „nebi ho, nebi ho“, ako šiel po schodoch, obžalovaný šiel za ním a začal ho napádať aj tam, päšťami do hlavy, tela, brucha, on sa snažil kryť. Spadol dole po schodoch, tam ho obžalovaný kopal a kričal, že ho zabije. Tam za ním prišla M. C., bola vedľa neho, sedela pri ňom na zemi. Obžalovaného potom nejako vytlačili ďalší von a on v hornom sklade čakal na políciu. Ako ležal na zemi, tak M. C. sedela pri ňom na schodoch, bolo tam veľa ľudí. On sa potom poumýval v sklade, počkal tam, a po čase prišiel za ním asi majiteľ, ktorý mu oznámil že už je po všetkom, aby vyšiel von. Tam už boli policajti a išiel na výsluch. Keď bol v tom sklade, tak tam M. C. kričala na obžalovaného, aby ho nechal tak, aby ho nebil, presné slová si už ale nepamätal. Nevedel uviesť, prečo ho obžalovaný napadol, nikdy predtým nemali žiadny konflikt. M. C. mu len vravela, že má problémy s obžalovaným, on ich spoločným známym hovoril, aby obžalovanému dohovorili, aby nebláznil, aby si to medzi sebou vyjasnili. To bol teda jeho kontakt s obžalovaným. Keď potom vyšiel zo skladu, bolo tam viac policajtov, zobrali ho najprv do nemocnice na ošetrenie a röntgen a potom na výsluch. Čo sa týka toho napadnutia, nikto iný ho nenapadol, nikoho si nevšimol. S M. C. bol potom v kontakte asi tri dni na to, bavili sa o tom, ani ona nevedela, prečo ho obžalovaný napadol. Ona vtedy išla s ním aj do nemocnice, aj na výsluch. Nevedel uviesť nič k tomu, žeby sa jej malo niečo stať počas jeho konfliktu s obžalovaným, akurát pri tej bitke, keď bola pri ňom a sedela, tak bol nad ňou obžalovaný, ktorý ju držal za ruky alebo plecia a niečo na ňu kričal. Jeho potom odtiaľ brali preč, ona tam ešte ostala aj s obžalovaným. On vyšiel do toho horného skladu, kde čakal, a asi po 10 - 15 minútach ku nemu prišla C.. Toho vyhadzovača, ktorý mu vtedy prišiel povedať, aby odtiaľ odišiel, nepozná, nevedel uviesť, kto to bol. Ten druhý, teda asi majiteľ, za ním prišiel, keď bol sám v sklade. Nevedel uviesť, kto volal políciu, ani to nezisťoval. Keď sa mu vtedy obžalovaný vyhrážal, tak sa samozrejme bál. K osobe obžalovaného sa nevedel vyjadriť, nepozná ho. M. C. mu povedala, že má z obžalovaného strach, že sa ho bojí, nevravela ale prečo. On to povedal spoločným známym, aby si to vyriešili. Úplne celý priebeh jeho napadnutia si nepamätal, nevedel, ako preletel cez bar, asi bol v bezvedomí.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach poškodeného prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej na položenú otázku uviedol, že M. C. mu povedala, že F. jej zobral telefón a nejaké peniaze. Taktiež mu povedala, že ju držal pod krkom ale zrejme mu nespomínala nič také, žeby ju napadol, na čo poškodený uviedol, že je možné, že mu to uvádzala, on to na pojednávaní ale nespomenul, keďže to nevidel, a ťažko sa muk tomu po piatich rokoch vyjadruje, ale ak tak vypovedal v prípravnom konaní, určite vypovedal pravdu, a mohlo to byť tak.

Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že počas toho konfliktu v sklade bolo dosť ľudí, 10 až 15, nevedel to ale presne uviesť. Strach mal minimálne z útoku obžalovaného, a z obavy z jeho vyhrážok, keď sa mu vyhrážal zabitím, tak mal strach o vlastné zdravie. V tom sklade útoky naňho videl aj registroval, vie, kto ho napadol.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že je to výmysel, že sa mu vyhrážal, on mu len povedal, že M. C. je jeho priateľka, že on o tom vedel, teda si myslel, že o tom vedel.

Poškodená M. C. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že spolu s kamarátom - poškodeným B. K. boli vtedy v bare, prišli tam, boli tam asi desať minút, stáli rovno pri bare, a potom prišiel dnu obžalovaný, ktorý prišiel ku nim. Niečo jej tam vravel, provokoval ju. Obžalovaného poznala veľmi dlho, chodili predtým spolu, ale v tom čase už nie, rozišli sa asi rok predtým, pričom počas toho celého roka jej robil rôzne výstupy. S B. K. sa poznali ako kamaráti, poznajú sa aj ich rodičia, stretávali sa spolu. Už si nepamätala, čo presne jej obžalovaný rozprával, bola v strese, asi mesiac pred tým obžalovaný ku nej dobehol v bare Ministry, kde jej urobil scénu pred jej kamarátkami. Nevedela teda uviesť, čo jej pri bare obžalovaný rozprával, keď tam ku nim prišiel, tak B. K. sa otočil chrbtom, a obžalovaný ho napadol zozadu. Ona chcela volať políciu, obžalovaný jej ale vytrhol z ruky mobil a hodil ho medzi ľudí. Keď obžalovaný videl, že vyberá mobil, spýtal sa jej, či ide volať políciu, na čo mu povedala, že áno. Nevedela, čo má robiť, tak išla za SBS-kármí, nevedela ale, či oni niečo potom robili. Vrátila sa späť k baru, ale obžalovaný ani B. K. tam už neboli, čašníčka jej povedala, že sú v sklade. Išla teda do skladu, videla, ako tam obžalovaný bije K., tam sa ide dole schodami, pamätala si, že ho tam obžalovaný aj kopal, pričom obžalovaný si sám roztrhol tričko, asi z nervov. Ona kričala, aby ho nebil, obžalovaný sa potom otočil k nej, dal jej facku, a spadla tiež na schody. Všetci tam kričali, aby obžalovaný K. nebil, nevedela presne uviesť, ako dlho to celé trvalo. Keď bol B. K. na zemi v kúte, obžalovaný ju strčil na zem, kľakol si na ňu a kričal, aby mu dala 200 Eur. Nevedela uviesť, prečo práve 200 Eur, ale vytiahla peňaženku, v ktorej mala zálohu z práce, bolo tam 500 Eur. Nieкто potom zhora zakričal, že je tam polícia, a obžalovaný odišiel zadným vchodom. Tam pri tom bol A. C., a ešte ďalší ľudia. B. K. ležal na zemi, potom tam prišiel nejaký pán, ktorý sa bavil s obžalovaným, nieкто zakričal, že prišla polícia, a obžalovaný ušiel zadnými dverami. Ona mala na tvári modrinu po facke, modrinu aj na nohe, ako spadla na schody, B. K. potom išiel s ňou hore do skladu, kde sa umyl. Policajti sa ich na mieste niečo pýtali, odviezli ich do nemocnice, a odtiaľ išli na výsluch na políciu. Osobne ani telefonicky sa už potom s obžalovaným nebavila, odišla do zahraničia, len na druhý deň mala niečo na facebooku od obžalovaného. Nevedela, prečo vznikol tento konflikt, asi zo žiarlivosti. Počas toho jedného roka sa obžalovanému snažila opakovane vysvetliť, že je koniec, asi jeden mesiac pred prejednáváním incidentom jej spravil ten výstup v Ministry, predtým ju ale fyzicky nenapadol. Vzťah skončila s tým, že sa bála, bála sa aj vecí, ktoré jej naháňali strach, mala strach z obžalovaného. O tom, čo jej obžalovaný robil, sa bavila s jednou kamarátkou. B. K. o tom nevedel nič, vedel ale, že predtým s obžalovaným chodila. Určite ale v čase skutku s obžalovaným neboli v žiadnom vzťahu. S B. K. je len v kamarátskom vzťahu. Vtedy, keď stáli v B. K. pri bare, tak bol bar plný, bolo tam veľa ľudí, asi prišiel jeden SBS-kár za B. K., a vravel mu, aby odišiel, nevedela ale, kto to bol, vôbec neregistrovala, kto tam vtedy robil vyhadzovača. Pri bare vtedy stáli oproti dverám, takže videla, kto vchádza, obžalovaný do baru vošiel s B. Y., ale nevedela, či do baru prišli spolu, alebo to bola len náhoda, že vošli naraz dnu, pretože tam prichádzalo dosť ľudí. Ona potom do toho konfliktu nezasahovala, bála sa. V tom sklade kričal obžalovaný na B. K., že ho zabije, to kričal aj jej, aj K., to bolo po celý čas, to bol jeho štýl, takto sa vyhrážať. Ona sa bála, keď jej povedal, že ju zabije, a najmä po tom, čo s ním nejaký čas bola, tak sa bála, žeby to mohol aj splniť.

Na doplňujúce otázky poškodená uviedla, že v tom čase pracovala, finančne jej nikto nevypomáhal, obžalovaný jej nedával žiadne peniaze. Ešte keď boli spolu, tak od obžalovaného dostala darček, psa, ale peniaze jej určite nedával. V čase, keď manipulovala s peniazmi, tam bol aj B. K., ležal oproti v rohu, tam bol schúlený v bolestiach, ona nevnímala, čo robí, on tam ležal celý čas, ostal tam ležať aj keď odišiel obžalovaný. Nevedela sa teda vyjadriť k tomu, či videl, ako jej obžalovaný zobral peniaze. V tom čase sa tam nachádzala ona, B. K., A. C., a ešte ďalšie tri osoby, nevedela ale uviesť, kto to bol. Obžalovaný jej peniaze zobral tak, že ako na nej ležal a držal ju pod krkom, vybral kabelku peňaženku a vybrala ich. Nevedela, koľko peňazí tam presne bolo, ani aké bankovky tam boli. Nevedela, čo s tými peniazmi potom obžalovaný urobil. Zobral jej ich z ruky, ďalej nevedela, čo s nimi urobil. Nevedela, z akého dôvodu dostala od obžalovaného facku. Taktiež nevedela, z akého dôvodu ju držal obžalovaný pod krkom. Nespomenula si, že by sa v deň skutku, pred jeho spáchaním, stretla niekde s obžalovaným, možno ho niekde stretla, bežne stretáva veľa známych. Nevedela uviesť, čo presne hovoril obžalovaný K. hore pri bare, keďže tam v tom čase nebola, ale potom na schodoch v sklade im obom nadával, jej že je kurva, K., že je kokot, že ich pozabíja, aj ich rodiny, to opakoval stále dookola. Toto mohli počuť tie osoby, ktoré uviedla, že boli v sklade. V ten deň, keď došlo ku skutku, jej obžalovaný nedával žiadne peniaze na šaty.

Na doplňujúce otázky znalca poškodená uviedla, že obžalovaný vtedy do baru prišiel od dverí a postavil sa medzi nich, teda medzi ňu a B. K., B. K. sa potom otočil chrbtom ku nim, stál teda po jej ľavej ruke.

Presne si už nepamätala, do ktorej časti tela mal obžalovaný napadnúť B. K., pamätala si, že ho potiahol za bundu, a ďalej nevedela uviesť. Nevidela, že by B. K. mal preletieť cez bar, ona išla zavolať SBS-kára.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že je to celé klamstvo, teda čo sa týka tých peňazí, ako aj odpovedí na jeho otázky, on od nej nikdy žiadne peniaze nevezal.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa B. K., ktorá po zákonom poučení uviedla, že od podania obžaloby zo zameškaného výživného obžalovaný nezaplatil nič. Nevedela uviesť presnú výšku zameškaného výživného ku dňu hlavného pojednávania. Náhradné výživné nepoberá, obžalovaný kúpil synovi nejaké veci. S obžalovaným sa vôbec nekontaktovala, syn má momentálne 8 rokov, navštevuje základnú školu v C.. Počas uvedeného obdobia syn netrpel núdzou, ona zabezpečovala všetky jeho potreby a výchovu, je aj riadne zamestnaná.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj poškodený L. Q., ktorý po zákonom poučení uviedol, že bol som v bare Hospital spolu s kolegami a kolegyňami, popíjali, niekedy nad ránom za ním prišiel obžalovaný, že či chce dostať, ak áno, nech ide von. M. Z. na to povedal, že prečo by sa mali biť. Prišiel za nimi potom čašník, ktorý im povedal, aby pre vlastnú bezpečnosť odišli preč. Ako vychádzal von z baru, dostal kopanec do hlavy a zložil sa na zem. Kolegovia mu potom vraveli, že kopanec mal dostať od toho druhého. Následne sa postavil, bol dezorientovaný, nevedel, čo sa okolo neho deje, kryl si tvár pred ďalším útokom, pretože bol zatlačený do kúta tým druhým útočníkom, a tam od neho aj dostal. Keďže mal aj vypité, bol aj dezorientovaný potom kopanci, presne nevedel, kam dostal. Vedel o tom, že tam bol aj druhý konflikt M. Z., kolegyne tam kričali, nevedel ale, čo sa tam presne stalo. Bola tam jeho kolegyňa M. V. a C. Y. (L.). Veľmi nevidel, čo sa okolo dialo, on sa skôr bránil. Počul, že obžalovaný zaútočil na M. Z., počul krik okolo, počul, ako obžalovaný kričí na Z. rôzne nadávky a urážky. Nevedel, prečo dostal M. Z., asi preto, že sa ho na začiatku zastal. On sa odtiaľ snažil dostať preč, počul ale krik, tak sa tam chcel vrátiť, ale medzi tým sa to presunulo na schodisko, tam utŕžil pár rán, a viac si už nepamätal. Pamätal si už len, že ho prebrali kolegyne, netušil ale, čo sa dialo, lebo bol v bezvedomí. Personál do toho konfliktu nezasahoval, len tak, že im čašník prišiel povedať, aby radšej odišli, čašník sa volá L.Š. C.. Obžalovaného v bare zahliadol len keď si išiel kúpiť cigarety k baru, nespomínal si, žeby sa tam s ním bavil. Od baru sa vrátil s cigaretami a nestihol si ani sadnúť, keď ku nemu prišiel obžalovaný, že či chce dostať, ak áno, nech ide von. Pýtal sa ho prečo, ale nedostal odpoveď. Chcel ísť potom vonku zavolať taxík, keď vyšiel z dverí, dostal kopanec do hlavy. Nevedel ani uviesť kto volal políciu. S Z. potom boli v nemocnici aj na polícii. Z. tiekla krv z nosa, sťažoval sa ešte na niečo s rukou. Ohľadne tej bitky mu Z. nemusel ani nič vravieť, bol tam s ním, ale on mu vravel, že ho zbil obžalovaný. Z vyšetrenia potom išli na políciu vypovedať, potom išli domov. Po tom konflikte už s obžalovaným nebol v kontakte, ani predtým konfliktom, ale je pravda, že ho pozná. Toho druhého, ktorý napadol jeho, nepozná, ale on poškodeného áno. Nevedel uviesť, či sa poznal obžalovaný s tým druhým, ktorý napadol jeho. Taktiež nevedel uviesť, či toho, ktorý ho napadol, predtým v bare registroval, vtedy tam bol prvý krát.

Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že on okolo seba poriadne ani nevidel, takže nevedel uviesť, od koho všetkého som mal dostať. Nevedel bližšie konkretizovať, koľko bolo v tom čase v bare osôb.

Poškodený P. Č. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že obžalovaného nepozná, dcéra mu ani nič ohľadne skutku nehovorila. Dcéra chcela spáchať samovraždu, skočila pod vlak, odtrhlo jej ruku a má poškodený mozog, teda ostala mentálne postihnutá a nie je schopná výsluchu. Spolu s dcérou o takýchto veciach nekomunikovali, teda sa nevedel vyjadríť k ich spolužitiu. Dcéra bývala sama, ku nemu chodila občas. Nevšimol si na nej ani žiadne zranenia.

Poškodený M. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že ku skutku nevie uviesť skoro nič, je pravda, že auto bolo jeho, ale používala ho dcéra C. L.. Jemu len volali policajti, že sa dačo stalo s autom v K.. Jemu potom dcéra uviedla, že to bolo nedorozumením, že auto si zobral obžalovaný B. F. bez jej vedomia, pretože oni si navzájom požičiavali auto, alebo si ho vymieňali, keďže obžalovaný mal nejakú Škodovku. Jemu dcéra volala, že už jej auto obžalovaný vrátil, že ho vzal bez jej vedomia, že s ním niečo spravil na pumpe v K., ale bližšie si k tomu nič viac nepamätal. Na aute vtedy nevznikla žiadna škoda, vlastníkom v tom čase bol on, a išlo o Volkswagen Golf.

Svedok B. Y. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že obžalovaného pozná, nemajú ale nejaký extra blízky vzťah. Pokiaľ vypovedal v prípravnom konaní, tak vypovedal pravdu. S

obžalovaným sa stretli pred barom, vošli spolu dnu, kde sa rozdelili. On išiel za kamarátmi, a o chvíľu videl, že sa niečo deje pri bare. Prišiel bližšie, videl, že obžalovaný je zapletený do nejakej strkanice. Bol tam chaos, strkanica, nejaká klasická barová, presne si to už nepamätal, ale bolo tam zapletených viac ľudí. Vyhadzovači sa do toho nechceli miešať. Bola tam aj M. C., tú tiež pozná. Iné osoby, ktoré tam boli, nepoznal. Tú melu si už presne nepamätal, ale bolo tam viac ľudí, ani osobne nevidel, žeby niekto niekoho udieral. Potom sa to presunulo do zadných priestorov, kde je sklad, tam bol obžalovaný, C. a ešte jeden, ktorého nepoznal. Chcel tam ísť, keďže pozná obžalovaného, vyhadzovači ho ale nechceli pustiť dnu. Videl, že v tých priestoroch dole boli porozhadzované bedničky, zobral potom obžalovaného a vyšli spolu von. C. sedela na zemi, a ten jeden bol zvalený niekde v bedniach. Bol tam krik, nevenoval tomu ale pozornosť, sústredil sa na to, aby vyšli s obžalovaným von. Keď vyšli von, obžalovaný sa ho opýtal, či mu nepožičia na cestu domov, nespomenul si už ale, akú konkrétnu sumu chcel. S C. sa on vôbec nerozprával, pokiaľ si pamätal, v tom sklade ona sedela na zemi, obžalovaný bol rozčúlený, keď ale vyšli vonku, tak to predýchal. V sklade boli porozhadzované prepravky, a ten druhý ležal na zemi niekde medzi nimi. Vtedy tam nevidel žiadnu krv, ani na obžalovanom, s obžalovaným vyšli zadným vchodom.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že videl, že v tom sklade ležal na zemi tento jemu neznámy muž, jemu sa následne podarilo dostať do skladu a tam videl, že ako sa tam F. motal, tak zasiahol aj M., ktorá následne spadla na zem, na čo svedok uviedol, že ho to mrzí, je to už odstup času, ako povedal, videl ju sedieť na zemi, je možné, že po nejakom sotení.

Ďalej bola na odstránenie rozporov v jeho výpovediach prečítaná aj ďalšia časť zápisnice z prípravného konania, v ktorej uviedol, že keď sa díval do skladu, videl, ako F. napadol tohto muža a to tak, že mu dal jednu facku a po tejto tento muž padol medzi nejaké bedničky, na čo svedok uviedol, že ho to mrzí, vie, že tam bola nejaká mela, už si na to presne nespomenul.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že nevidel, že by M. C. odovzdávala nejaké peniaze obžalovanému. Sledoval dianie v sklade, určite ale nemohol vidieť všetko, keďže ho tam vyhadzovači nechceli pustiť. Nevidel, že by M. C. manipulovala s kabelkou alebo peňaženkou. Nevidel, že by mal obžalovaný u seba nejaké peniaze, po tom, ako vyšli von, si chcel od neho peniaze požičať, tak mu príde nelogické, žeby si chcel požičať, keby peniaze mal. Nevedel uviesť, čo bolo dôvodom konfliktu.

Svedok A. C. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že bol v zadných priestoroch baru, čo sa odohrало hore v bare, nevedel uviesť, zaregistroval to až keď sa to presunulo do zadných priestorov. Videl, že obžalovaný fyzicky napádal poškodeného K. päťami, nohami, ale hlavne päťami, keď nohami, tak kolenom do brucha, pokračovalo to celé dole po schodoch. Snažil sa to celé ukludniť, teoreticky sa mu to aj darilo, konflikt síce neskončil, ale nestupňovalo sa to. K. sa schúlil, zakrýval si telo a tvár proti útokom. Útoky boli hlavne v stoj, alebo keď sa schúlil do drepu. Potom v dolných priestoroch to pokračovalo, zapojila sa do toho aj poškodená C., ktorá sa postavila medzi obžalovaného a K., dostala od obžalovaného facku a spadla na zem. K. sa nesnažil nejako vracat' údery, bol schúlený, skrčený alebo čupel, alebo sedel na strane. Potom nasledovala hádka o peniaze medzi obžalovaným a C.. Obžalovaný jej oznámil niečo ohľadne tých peňazí, čo mu asi bola dlžná. Zrejme ako bola v drepe alebo čupela dala pred seba kabelku alebo peňaženku, nebol si ale istý ani v tom, či mu ju dala, alebo ju on zobral. Obžalovaný si vybral peniaze z peňaženky, boli to určite peniaze, ale nevidel, koľko presne to bolo. Snažil sa, aby to celé skončilo, bol tam ešte niekto, koho meno nevedel, aj ten sa snažil o ukončenie sporu, snažil sa obžalovaného ukludniť. Prebiehala tam aj komunikácia zo strany obžalovaného voči C., nejaké urážky, na konci od obžalovaného padla veta „aj teba, aj teba zabijem“, a to smerom ku C. a K.. Potom sa to skončilo, tomu jednému sa podarilo zobrať obžalovaného a ušli zadným vchodom. Políciu volala asi pani K.. Keď prišli policajti, tak s nimi komunikoval, po konflikte zobral K. a C. a išli smerom hore do podniku. K. mal opuchnutú tvár, boli tam kvapky krvi na schodoch. Nepamätal si, či ešte niekde inde, alebo na niekom inom videl krv. Prvého, koho zaregistroval prísť z baru do skladu, bol obžalovaný a K., a vzápätí za nimi C.. Ten kamarát obžalovaného tam vtedy nebol, toho registroval až dole. Nevedel uviesť, kedy konkrétne prišiel, ani čo v tom momente práve robil obžalovaný.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že si nie je vedomý toho, že by videl, ako by počas konfliktu kľučal obžalovaný na poškodenej. Reálne videl, ako obžalovaný siahol do peňaženky poškodenej a zobral z

nej peniaze. Svedok v ten večer pred tým konfliktom nepožíval alkoholické nápoje, preto bol vzadu, po tom áno.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok L. C., ktorý po zákonom poučení uviedol, že vtedy robil za barom, potýčky sú tam stále nejaké, preto si s odstupom času konkrétne nepamätal na tú, ktorá je predmetom konania. Spomenul si, že tam bol vtedy obžalovaný, bol tam aj poškodený L. Q., ale nepamätal si, žeby sa tam niečo udialo, možno nejaké emócie. Fyzický konflikt nevidel žiadny, ale medzi sebou sa tam bavili tí štyria, medzi ktorými bol aj Q., ktorého pozná, ostatných z jeho partie nie. Obžalovaný bol vtedy asi pri bare. Vo vnútri žiadna bitka nebola, pričom on bol po celý čas vnútri. O tom, čo sa stalo vonku, nevedel nič, počul, že bola bitka medzi tými dvomi skupinami, teda medzi Q. a jeho partiou a obžalovaným a jeho kamarátmi. Potom sa len dozvedel, že boli volaní aj policajti, ale tí dnu nevošli. Po práci sa o tom už s nikým nebavil. Vtedy tam bol voľný vstup, boli tam aj SBS-kári, ktorí mali byť vo vnútri, ale nevedel presne uviesť, či boli dnu. Vystriedali sa tam viacerí, preto nevedel uviesť ich konkrétne mená.

Na doplňujúce otázky ohľadne konfliktu zo dňa 12. 01. 2012 svedok uviedol, že poškodenú M. C. pozná, možno vtedy robil, v rámci baru bitka nebola, ak to vyhadzovači usmernili do zadných priestorov smerom ku skladu, tak tam niečo mohlo prebehnúť. Vedel, že obžalovaný mal nejakú nehodu, ale on sa tomu vôbec nevenoval, obsluhoval. Vôbec nevedel uviesť mená SBSkárov, ktorí 12. 01. 2012 mali byť v bare, netušil kto by to mohol byť, oni sa v bare striedali viacerí. Nevidel, že by obžalovaný niekoho fyzicky napadol.

Svedkyňa M. V. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučená vypovedala, že nevie, či obžalovaného pozná, momentálne jej už jeho osoba nič nehovorí. Vzhľadom na odstup času vedela len uviesť, čo a medzi kým sa stalo. Pamätala si, že sa boli baviť v jednom podniku vo J., pri odchode čakali na poškodeného L. Q., ktorý bol ešte pri bare a zrejme tam už začal nejaký konflikt. Keď prišli von, oni boli v partii dve baby a dvaja chalani, a za nimi vyšla skupinka chalanov, najprv ich napádali slovne, potom aj fyzicky. Najprv napadli chalanov, keď videli, že sa nemôžu brániť, keďže v tej skupinke, ktorá útočila, bolo viac ľudí, snažili sa im pomôcť. Ju jeden z nich najprv odsotil, potom ju chytil pod krk s tým, že ak sa do toho bude starať, dostane ešte viac. Nepamätala si, či to bol konkrétne obžalovaný, keď bezprostredne potom vypovedala na polícii, podľa fotiek označila útočníka. Na pojednávaní už tiež nevedela uviesť, či to bol obžalovaný. Nikto z okolitých im nepomohol, keď už chalani ležali na zemi, niekto zavolať políciu, potom niekto zakričal, že ide polícia, a potom tá skupinka odišla. Oni sa kamarátov snažili kriesiť, pretože ostali ležať na zemi, Q. mal vyrazený dych, toho, keď ležal, kopali na zemi aj do hlavy, nedokázal najprv sám vstať, potom ich ale nejako vzkriesili a následne išli k lekárovi na ošetrovanie. Jej s kamarátkou nebolo ublížené, len tým dvom. Ak si dobre spomenula, vtedy pri vchode boli SBS-kári, asi dvaja, tí vôbec nezasiahli, jediný, kto sa im snažil pomôcť, bol barman, ale vzhľadom na odstup času už nevedela uviesť, ktorý to bol, či ten, ktorý bol na hlavnom pojednávaní, alebo niektorý iný. Vtedy tam boli určite viacerí barmani, ale nevedela uviesť koľkí.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že jediné, čo si zapamätala, bol ten jeden útočník, ktorý ju držal pod krkom, v tej mele si nestihla všimnúť tváre všetkých útočníkov, nevedela preto uviesť, kto konkrétne bil alebo kopal Q. a Z.. Fyzický konflikt vo vnútri podniku si nevšimla, zrejme tam boli len slovné prestrelky pri bare. Tí útočníci boli štyria alebo piati, pričom všetci vyzerali približne rovnako, ako obžalovaný, teda vyholené hlavy a robustnejšie postavy.

Svedok V. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že si matne spomína, že vtedy zastavili vozidlo, zrejme Volkswagen Golf, ktoré sa presúvalo z kruhového objazdu smerom na Hypernovu ku čerpacej stanici Lukoil. Išli za ním, toto vozidlo odbočilo na pumpu medzi boxy na umývanie. Z auta vystúpil obžalovaný a ešte nejaký ďalší pán. Viac si vzhľadom na odstup času nepamätal. Vystúpili z auta a tvrdili, že nikto z nich nešoféroval. Zrejme v tomto prípade odmietli fúkať, pretože si nespomenul, žeby im dali vykonať dychovú skúšku. Šoféra videli, bol to obžalovaný. Taktiež nebol robený odber krvi a vzhľadom na odstup času si už nepamätal, či obžalovaný vtedy javil známky požitia alkoholu.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, po prečítaní ktorej svedok uviedol, že nemá k tomu viac čo dodať, je to tak, ako vypovedal v prípravnom konaní.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že s obžalovaným sa poznajú zo základnej školy, obžalovaný chodil o ročník vyššie, hrávali spolu aj futbal. Nikdy v minulosti s obžalovaným nemali konflikt. Vôbec nevedel uviesť, či jeho priateľka mala nejaký blízky vzťah s obžalovaným, nevedel o koho by malo ísť. Dôvodom zastavenia motorového vozidla vtedy bolo to, že šlo rýchlo, vyšlo kolesami na obrubník. Posádku motorového vozidla opoznali až keď vystúpili z auta. Oni išli tesne za motorovým vozidlom, možno o dve tri sekundy na to, ako auto zastavilo. Z auta videli vystúpiť dve osoby, pričom tú druhú osobu svedok nepozná. Nespomenul si na to, či obžalovaný uviedol nejaký dôvod, prečo odmietol fúkať, zrejme ale neuviedol nič. Obžalovaného ohľadne vykonania dychovej skúšky zrejme poučoval kolega, O. V..

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že celá výpoveď je výmysel, mal dlhodobé problémy s PMJ hliadkami, aj inými policajtmi, pretože je pre nich zaujímavá osoba, celé toto je absolútne výmysel, aby ho potopili na čomkoľvek. On sa stretával s priateľkou svedka, vedel, že vtedy spolu chodili, pretože ich aj spolu videl, tak zrejme aj to môže byť dôvod jeho výpovede.

Svedkyňa C. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že to už bolo veľmi dávno, veľa si z toho nepamätala, asi to auto dala obžalovanému, teda mu dala kľúče od auta. Zrejme si ho chcel požičať, tak si ho požičal od nej. Prišiel za ňou, vypýtal si od nej auto, a ona mu dala kľúč od auta. Pokiaľ vypovedala v prípravnom konaní, tak vypovedala pravdu. Na druhý deň prišiel obžalovaný za ňou domov na adresu trvalého bydliska do K. a auto jej vrátil. Trestné oznámenie podávala preto, lebo sa jej obžalovaný celý deň neozýval, nevedela, čo je s autom.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkyne prečítaná zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania, po prečítaní ktorej svedkyňa uviedla, že to, čo je v zápisnici, je pravda, nevedela už o ktorú situáciu išlo, pravdu hovorila v prípravnom konaní, potvrdila, že to bolo tak, ako vypovedala vtedy na polícii.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že obžalovaný si mohol požičať auto, nevedela už však uviesť, či aj po dátume 12. 12. 2011. Obžalovaný si auto požičieval hocikedy, keď ho potreboval. Nemyslí si, že komunikácia vtedy s obžalovaným ohľadne batôžiny a požičianím vozidla bolo nedorozumenie, ale je možné, že zle pochopila, na čo si chce obžalovaný požičať.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že so svedkyňou vychádzal veľmi dobre, často sa u nej zdržiaval, auto si požičieval len tak, že ju požiadal o kľúče, môže byť, že to vzniklo nedorozumením.

Svedkyňa C. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že úplné detaily si už nepamätala, ale išli sa s partou baviť do podniku Hospitral, niekedy nad ráno prišiel za nimi barman a takým normálnym spôsobom im povedal, že sa niečo deje, aby radšej odišli. Do podniku prišla partia s obžalovaným, začali vyrývať do poškodeného L. Q.. Keď vyšli von, oni tam už čakali, a obžalovaný napadol Q., jej kolegyňu chytil pod krk, potom niekto kopal na zemi Q., ale už si nespomenula kto. Vedela, že poškodený M. Z. sa poznal s obžalovaným ešte z minulosti, aj mu Z. ohovoril, že čo robí, veď sa poznajú, ale potom dostal aj on. Potom tá partia odišla preč, prišli policajti, oni šli následne na pohotovosť, už si nespomenula, či vtedy prišla sanitka. Obžalovaný teda napadol Q., ešte tam bol nejaký ďalší chlap, ktorý ako prvý napadol Z.. Ona neutpela žiadne zranenia. Barman L. C. zavolať políciu, aj im prišiel oznámiť, že sa niečo deje, aby teda odišli. On jediný sa im snažil pomôcť, nepamätala si už ale, či ho počas konfliktu registrovala vo vonkajších priestoroch. Po konflikte bol ale vonku, pretože sa spolu bavili. Vtedy tam boli aj SBS-kári, ale nijako im nepomohli, ona konkrétne ich oslovila s tým, či by nemohli zasiahnuť, osobne ich ale nepozná.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že videla fyzický útok obžalovaného na poškodeného Q., ale vzhľadom na odstup času si už na presný popis útoku nespomenula. Taktiež registrovala aj útok obžalovaného na M. Z.. Poškodených malo napádať viac osôb, štyri až šesť, ale na presný počet si nevedela spomenúť. Nevedela už popísať osoby, ktoré útočili, ale boli dvaja, ktorí útočili viac, ten druhý, ktorý napadol Z., ho bil do brucha, ďalší dvaja pritom Z. držali, čiže dvaja boli takí, ktorí viac útočili a dvaja pomáhali. V ten večer požívala alkoholické nápoje, nevedela už uviesť presné množstvo, ale alkohol pila len do polnoci, pretože na druhý deň mala niekam ísť, a aj do polnoci alkohol nepožívala vo väčšom množstve. Obžalovaného pred týmto konfliktom nepoznala.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že výpoveď je z veľkej časti výmysel, bol tam nejaký konflikt, ale nie z jeho strany, bolo to vzájomné, je si vedomý nejakej facky jednému z nich, ale nie, že mal biť jedného alebo druhého, alebo že niekoho držal pod krkom, to určite nie.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania.

Poškodený M. Z. v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedal, že do podniku Hospital prišiel asi o 21.00 hod. Keď do podniku prišli, obžalovaný B. F., ani L. sa tam ešte nenachádzali. Usadili sa do boxu a bavili, ale nevedel uviesť, kedy do podniku prišiel obžalovaný s L.. Nevedel sa vyjadríť ku konfliktu, ktorý mal vzniknúť pri bare medzi poškodeným Q. a jemu neznámym mužom, pretože tento konflikt neregistroval. Spomenul si ale, že ku slovnému konfliktu došlo pri ich boxe medzi poškodeným Q., a buď obžalovaným, alebo L., na to si už nevedel spomenúť. Q. sedel pri nich v boxe a niektorý z tých dvoch prišiel s Q. ku boxu riešiť nejaké veci. Obsah rozhovoru však nevedel uviesť, pretože ho nepočul, a tiež tam hrala hudba, došlo tam ku gestikulácii rukami, ale k žiadnemu fyzickému napadnutiu nedošlo. Asi za 5 minút k ich boxu prišiel barman a povedal im, že by bolo lepšie, keby odišli, lebo to nevyzerá dobre a schyľuje sa ku konfliktu. Na základe tých slov sa rozhodli, že podnik opustia. Poškodený Q. šiel ako prvý, a svedok videl, že keď Q. vychádzal z dverí, tak dostal kopanec do hlavy, nevedel však uviesť, od koho ten kopanec dostal. Svedok hneď po tom utekal hore, pričom videl, že Q. napádajú traja ľudia, jeden z nich bol E. L., ale nevidel, že by na Q. útočil aj obžalovaný F.. Svedok dobehol za obžalovaným a povedal mu, aby sa na to vykašľali, že nechcú mať problémy. Obžalovaný sa naňho usmial a následne ho vnútornou stranou dlane udrhel pod nos. Po tomto údere spadol na zem, následne sa postavil, a za sebou mal L.. Vtedy dostal druhý úder, nevedel však od koho, následkom toho opäť spadol na zem a potom doňho viaceri mužov kopalo. Údery smerovali od brušnej časti až po hlavu, ale kto, koľkokrát a kam ho kopal nevedel uviesť. Počas toho útoku sa snažil brániť, kryl sa, a preto veľmi nedokázal rozpoznávať, čo sa okolo neho deje. Asi po 5 minútach útok prestal, a všetci útočníci z miesta ušli. On si zavolať odvoz do nemocnice a potom šiel na políciu. Následne sa dopyčul, že keď chcel Q. z miesta ujsť, tak ho tá partia dobehla a ďalej ho bili na medziposchodí. Svedok si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške znaleckého posudku, teda v sume 2.153,20 Eur. Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že v minulosti nemal žiadny konflikt ani s obžalovaným, ani s L.. Nevedel uviesť, čo mohlo byť príčinou konfliktu, ale obžalovaný je bitkár, a celé to podľa neho bolo o tom, že chlapci si potrebovali niekde udrieť. Je pravda, že v ten večer niečo vypil, nevedel už ale uviesť aké množstvo, ale realitu vnímal a aj motoricky bol v poriadku.

Svedkyňa J. K. v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedala, že keď sa stal incident v podniku Hospital, pracovala tam ako čašníčka. Vtedy niekedy vo večerných hodinách do podniku prišiel obžalovaný B. F., a zrejme bol sám. Hneď po príchode si to namieril k poškodenej M. C. a k jej priateľovi, ktorí stáli pri bare. Obžalovaný odstrčil C. nabok a začal niečo riešiť s jej priateľom. Začal ho aj fyzicky napádať, teda odstrkoval ho smerom k dverám, ktoré vedú do skladu. Tiež videla, že mu obžalovaný niečo rozprával, ale vzhľadom aj k tomu, že tam hrala hudba, nevedela uviesť, o čom sa rozprávali, nepočula ich. Po tom, ako obžalovaný odstrkal toho priateľa M. C. do skladu, tak sa jej stratili z dohľadu, a pár minút ich nevidela. Počula len nejaké výkriky zo skladu, ale čo presne sa tam dialo, v prvých okamihoch nevidela. Následne nakukla do priestorov skladu a videla ako priateľ M. C. leží na zemi a kryje si tvár. Tiež videla, že obžalovaný doňho kopal a C. stála za obžalovaným a snažila sa ho odtiahnuť. Potom videla, ako obžalovaný C. udrhel a následne spadla C. na zem. Svedkyňa potom išla privolať policajtov a tiež sa snažila zamedziť prístupu iných ľudí do skladu, aby nedošlo k ešte väčšiemu konfliktu. Nemala po celý čas výhľad na priebeh toho incidentu, preto niektoré momenty nevedela popísať. Taktiež počula, ako obžalovaný C. vykrikoval, že ju zabije. Obžalovaný potom ešte udrhel do dverí, ktoré sa nachádzajú v sklade, a potom tými dverami ušiel. Tiež si spomenula, že počas jej prvého výsluchu sa ešte dokumentovali nejaké výhražné sms správy od obžalovaného M. C.. Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že C. jej po tom incidente hovorila, že obžalovaný jej zobral a rozbil telefón, ale osobne to nevidela. Pri bare obžalovaný do B. K. strkal, ale nespomenula si na to, či ho aj inak pri bare fyzicky napadol. Osobne nevidela, že by obžalovaný zobral M. C. peňaženku, to vedela len od C., ktorá jej povedala, že obžalovaný chcel od nej peniaze a ona mu vravela „na, ber si ich, zober si ich len mu už daj pokoj“. Nespomenula si, že by jej C. vravela niečo v tom zmysle, že by jej tie peniaze vytrhol alebo nejak inak násilím zobral. Vravela jej, že jej zobral nejaké peniaze, ale nespomenula si, aká to bola suma. Okrem ľudí zúčastnených na incidente to mohli vidieť ešte asi dvaja ľudia, ale nevedela uviesť ich mená,

nepoznala ich. Incident v sklade mohol trvať max. 20 minút. M. C. videla pri bare ešte pred incidentom, ale nevidela ju platiť, teda sa nevedela vyjadriť k jej finančnému obnosu v ten večer.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec MUDr. Jaroslav Grega, ktorý po zákonom poučení uviedol, že zistené zranenia a mechanizmus ich vzniku korešpondujú s výpoveďami poškodených a s lekárske nálezom, jednoznačne to zodpovedá výpoveďami M. C., B. K. a J. K., a to v zmysle, že uvádzali akým spôsobom bol vedený útok na ich osobu, a keď sa porovnajú výpovede s nálezom MUDr. Abelovského, tak výpovede poškodených C. a K. sú v súlade s objektívnym nálezom, ktorý je podrobne uvedený v znaleckom posudku. Čo sa týka poškodenej M. C., tá uvádzala, že bola udretá do tváre, zrazená na zem a že ju mal obžalovaný prisadnúť a dusiť, tak v lekárskej správe MUDr. Abelovského zo dňa 13.01.2012 je podrobne z jeho strany vypracovaný nález po jej vyšetrení. Uvedené sú podliatiny kolena, bedra, rebier, bolestivosť úst, lakťa a dolnej sánky, čo je charakteristické pre pôsobenie tupého plošného násillia strednej intenzity. Taktiež zrejme došlo ku pádu po strate jej rovnováhy, a teda pádom došlo ku poraneniu rebier. PN bola poškodenej C. ponúknutá, ale si ju nedala vypísať, teda PN nebola. Vzhľadom ku zraneniam nešlo o výrazné obmedzenia vedenia obvyklého spôsobu života, zrejme trpela bolesťami hlavy aj bolesťami z titulu pomliaždenín, ale poškodená so znalcom nespolicupracovala, nepredložila mu požadované lekárske správy, a to napriek jej príslubu. Samoobslužné činnosti ale nemala nijako obmedzené, ťažkosti ustúpili do 10 dní. Čo sa týka poškodeného K., poškodený udával, že bol strčený dole schodmi a kopaný, útok mal začať úderom do tváre. Taktiež podrobne lekárska správa je až od M. M., s ktorou vec znalec osobne konzultoval, a v jej náleze zo dňa 12.01.2012 poškodený uvádzal, že bol zbitý, že ho bolí lakeť, rameno a na základe toho M. M. vypracovala objektívny nález, že poklop hlavy je bolestivý, že má poranené ľavé bedrové kĺb, podliatiny na ľavom palci, mal aj krv v moči, preto mu odporučila ďalšie vyšetrenia na chirurgii a nefrológii a zároveň ho vypísala na PN. V spise ale chýbali lekárske správy z ďalších vyšetrení, teda sa znalec osobne spojil s poškodeným, ktorý mu len uviedol, že na nefrológii bol, že mu len zobrali moč a že na chirurgii a neurológii nebol, že o tom nevedel. Teda so znalcom tiež nespolicupracoval a nedodal mu žiadne ďalšie lekárske správy. Pri vypracovaní znaleckého posudku teda vychádzal z objektívneho nálezu M. M. z 12.01. 2012, a z toho vygeneroval súbor zranení, ktoré podrobne uviedol v znaleckom posudku. PN a dobu liečenia stanovil na 14 dní, pretože išlo o rozsiahlejšie zranenia ako u poškodenej C., hoci poškodený pristupoval k riešeniu jeho zdravotných problémov ľahostajne. Podľa záznamu bol schopný práce od 26.01.2012.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. 8/2012 MUDr. Jaroslava Gregu, zo záverov ktorého v podstate vyplýva, že poškodená M. C. utrpela dňa 12. 01. 2012 poranenia, a to pomliaždenie tváre vpravo, tržnú ranu na sliznici ústnej dutiny vľavo, ľahšiu formu pomliaždenia hrudného koša vpravo, pomliaždenie pravého lakťa a pravého predlaktia, pomliaždenie pravej bedrovej krajiny, pomliaždenie pravého predkolenia. Poškodený B. K. utrpel dňa 12. 01. 2012 početné pomliaždeniny a odreniny kože hlavy, pomliaždenie a podvrtnutie v oblasti palca ľavej ruky s krvnou podliatinou, pomliaždenie v oblasti ľavého bedrového kĺbu s podkožnou krvnou podliatinou, pomliaždenie a odreniny kože v oblasti ľavého lakťa, ľavého ramena a driekovej oblasti. Ku zraneniam poškodených došlo násilným konaním páchatel'a počas fyzickej potýčky v bare Hospital dňa 12. 01. 2012. znalec zranenia kategorizoval ako ľahké u oboch poškodených, pričom neboli postihnuté životne dôležité orgány poškodených, ani u nich nedošlo ku vzniku ťažkej ujmy. Dobu trvania liečenia a PN znalec u poškodenej C. stanovil na 10 dní a u poškodeného K. na 14 dní, pričom zranenia u poškodených nezanechajú trvalé následky. Znalec bodovo ohodnotil zranenia u poškodenej C. na 70 bodov, čo predstavuje bolestné vo výške 1.100,40 Eur, a v prípade poškodeného K. 115 bodov, čo predstavuje bolestné vo výške 1.807,80 Eur.

Zo záverov znaleckého posudku č. 2/2014 MUDr. Jaroslava Gregu v podstate vyplýva, že poškodená O. Č. utrpela dňa 23. 04. 2011 zranenia, a to: otras mozgu I. stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice, viacpočetné ťažké pomliaždenia hlavy a tváre s opuchmi a podkožnými krvnými výronmi v čelovej krajine vpravo, vo vlasatej časti hlavy vpravo, v oboch spánkových krajinách, na viečkach pravého oka, pod pravým okom a na hornej pere. Opakovanými nárazmi do lebky došlo ku vzniku série kmitavých vín, čím vznikol ľahký otras mozgu. Hlava bola náhle hodená dozadu aj do strán a došlo k podvrtnutiu krčnej chrbtice. V miestach úderov do hlavy a tváre podkožné žily praskali a krv sa vylievala do podkožného tuku. Ku zraneniam, ktoré poškodená utrpela, mohlo reálne dôjsť počas vzájomnej fyzickej potýčky s páchatel'om. Zranenia sú typické pre fyzickú potýčku. Zranenia znalec kategorizoval ako ľahké, poškodená nebola v nebezpečenstve smrti a nemala ani ohrozené, ani poškodené životne dôležité orgány. Dobu trvania

liečenia a PN znalec stanovil na 28 dní. Bodovo ohodnotil znalec zranenia na 70 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 1.076,60 Eur.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zo súdneho spisu sp. zn. 5T/73/2014 - zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 198 - 228), vyčíslenie škody (č.l. 230), lekárske správy (č.l. 231 - 233), listinné doklady vyšetrovacieho spisu ORP-532/KA-ZV-12 (č.l. 290 - 331), listinné doklady vyšetrovacieho spisu ORP-958/OVK-ZV-11 (č.l. 332 - 403), listinné doklady vyšetrovacieho spisu ORP-125/DI-ZV-11 (č.l. 404 - 434), listinné doklady vyšetrovacieho spisu ORP-1039/ZV-ZV-11 (č.l. 435 - 594), správy na obžalovaného (č.l. 607 - 613), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 910); zo súdneho spisu sp. zn. 5T/181/2014 - odborné vyjadrenie (č.l. 66 - 75), ambulancná správa s fotodokumentáciou (č.l. 101 - 105), výhražný list (č.l. 106), zmluva o nájme bytu (č.l. 107), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/125/2011 (č.l. 115 - 116), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/42/2014 (č.l. 117 - 118), správy na obžalovaného (č.l. 120 - 126).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný síce svoju vinu poprel, okrem skutku pod bodom 4/ rozsudku, teda ku spáchaniu trestného činu zanedbania povinnej výživy vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku. Obžalovaný je ale z jednotlivých skutkov usvedčovaný svedeckými výpoveďami, ako aj listinnými dôkazmi.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ a 2/ rozsudku bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný dňa 12. 01. 2012 fyzicky napadol poškodeného B. K. a poškodenú M. C.. Obžalovaný uviedol, že poškodeného B. K. napadol, a aj mu vulgárne nadával, ale že sa mu nevyhrážal zabitím. Poškodený, ako aj poškodená M. C. podrobne opísali, ako obžalovaný napadol poškodeného, ako konkrétne a do ktorých častí tela ho udieral, ako sa mu pri tom vyhrážal. Tieto skutočnosti boli potvrdené aj svedkami J. K., B. Y. a A. C.. Svedok A. C. taktiež potvrdil skutočnosti uvádzané ohľadne peňazí, ktoré obžalovaný zobral poškodenej M. C. - na vlastné oči videl, ako obžalovaný siahol do peňaženky poškodenej a zobral z nej peniaze. Všetky tieto svedecké výpovede do seba logicky zapadajú, pričom žiadny dôkaz nepotvrdil obhajobu obžalovaného, že sa poškodným nevyhrážal, alebo že poškodenej nezobral finančnú hotovosť. Ako bolo preukázané, poškodená bola v tom čase riadne zamestnaná, mala teda finančné prostriedky. Taktiež fyzické napadnutie a spôsobené zranenia zo strany obžalovaného boli preukázané vykonaným znaleckým dokazovaním.

Zo spáchania skutku pod bodom 3/ rozsudku je obžalovaný usvedčovaný jednak vykonaným znaleckým dokazovaním, ktorým bolo preukázané, aké zranenia utrpela poškodená O. Č. dňa 23. 04. 2011, taktiež výhražným listom, ktorý napísal obžalovaný poškodenej. Na základe charakteristiky obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa násilnej trestnej činnosti, potom súd nemal žiadnu dôvodnú pochybnosť ani ohľadne jeho viny vo vzťahu ku tomuto skutku.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 4/ rozsudku bolo preukázané, že obžalovaný neplnil riadne svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa, ku čomu sa aj priznal. Tieto skutočnosti bolo potvrdené aj listinnými dôkazmi, ako aj výpoveďou svedkyne B. K.. Súd v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona musel upraviť skutkovú vetu ku dňu vyhlásenia rozsudku, preto ustálil výšku zameškaného výživného na sumu 1.996,32 Eur, keďže nebolo preukázané, že by obžalovaný uhradil čo i len časť zameškaného výživného.

Vykonaným dokazovaním ohľadne skutku pod bodom 5/ rozsudku bolo taktiež preukázané, že obžalovaný zobral a aj používal osobné motorové vozidlo poškodeného L., ktoré užívala jeho dcéra C. L.. Tá z uvedeného dôvodu aj podávala trestné oznámenie, a hoci sa na hlavnom pojednávaní snažila uviesť, že celá vec bola spôsobená nedorozumením, súd aj po prečítaní zápisnice o jej výsluchu z prípravného konania a po jej ozrejmení, že je pravdivá práve výpoveď z prípravného konania (v ktorej vypovedala, že obžalovaný si zobral motorové vozidlo bez jej vedomia), dospel k záveru, že obžalovaný bez súhlasu a vedomia C. L. užíval jej motorové vozidlo, a vrátil jej ho až nasledujúci deň.

Ohľadne skutku pod bodom 6/ obžaloby bol vypočutý svedok V. Q., príslušník polície, ktorý spolu s kolegom prenasledovali a zastavili motorové vozidlo, ktoré šoféroval obžalovaný. Z výpovede je zrejmé, že išli tesne za motorovým vozidlom Volkswagen golf, a keď toto vozidlo zastavilo, videli, ako z neho vystúpili dve osoby, z ktorých práve šofér bol obžalovaný. Ako tiež svedok uviedol, tieto osoby opoznali až po tom, ako vystúpili, a dôvodom prenasledovania bolo, že auto išlo rýchlo a kolesom vyšlo na obrubník. Súd preto nenašiel jediný dôvod, prečo by nepovažoval svedeckú výpoveď za pravdivú, navyše nebolo potvrdené, že by sa mal obžalovaný stretávať s priateľkou svedka v čase, keď som mal byť svedok vo vzťahu.

Čo sa týka skutku pod bodom 6/ obžaloby, k nemu bol vypočutý poškodený L. Q. a poškodený M. Z., a svedkovia M. V.Á., C. L., L. C.. Týmito výpoveďami bolo preukázané, že obžalovaný, spolu s ďalšími osobami, fyzicky napadli poškodených pred barom Hospital, Svedkyňa C. L. a aj poškodený M. Z. podrobne opísali, akým spôsobom na fyzickom útoku participoval obžalovaný. Fyzické napadnutie a utrpené zranenia boli potvrdené aj listinnými dôkazmi - lekáorskými správami.

Na základe vyššie uvedeného dokazovania potom bola vina obžalovaného bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Keďže súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k inému rozhodnutiu vo veci samej, uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, pretože neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by potvrdili obhajobu obžalovaného.

Vzhľadom na rozsiahle vykonané dokazovanie súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajcom obžalovaného, pretože vzhľadom na už vykonané dôkazy bol súd názoru, že skutkový stav bol spofahľivo zistený a preukázaný v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Navyše, obhajoba opakovane nedokázala zabezpečiť navrhnutých svedkov.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydllia iného alebo tam neoprávnene zotrva, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) kto sa zmocní cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty alebo takým činom spôsobí väčšiu škodu, alebo závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekáorskému vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 138 písm. d) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Obžalovaný tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu (bod 1/ rozsudku); zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pretože proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a zničil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu (bod 2/ rozsudku); prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pretože neoprávnene vnikol do obydliá iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a inému úmyselne ublížil na zdraví (bod 3/ rozsudku); prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného (bod 4/ rozsudku); prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona, pretože sa zmocnil cudzieho motorového vozidla väčšej hodnoty v úmysle ho prechodne používať (bod 5/ rozsudku); prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, pretože pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou, alebo orientačným testovacím prístrojom a odmietol sa podrobiť lekárskej vyšetreniu odberom a vyšetreniu krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení neoblo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie (bod 6/ rozsudku); prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví, a na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti najmä tým, že napadol iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale musel prihliadnuť na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov (celkom 9 v tejto prejednávanej veci), a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Zároveň v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona musel súd zvýšiť aj hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody za trestný čin najprísnejšie trestný potom predstavuje 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov a 8 mesiacov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že sa v minulosti dopustil 8 priestupkov. Z miesta trvalého bydliska a z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica je obžalovaný hodnotený všeobecne. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/125/2011 zo dňa 22. 01. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. Zn. 4To/42/2014 zo dňa 20. 08. 2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, teda 6 mesiacov nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd nezistil

žiadne okolnosti, ktoré by podmieňovali použitie mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, v zmysle tzv. asperačnej zásady, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov, a to viacerými skutkami, z ktorých jeden z nich je zločinom (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona). Súd zároveň ukladal trest súhrnný v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/125/2011 zo dňa 22. 01. 2014). Takto uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného. Súd pri výmere trestu prihliadol na to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, v minulosti už bol za násilnú trestnú činnosť odsúdený, a opakovane sa dopustil ďalšej, najmä násilnej trestnej činnosti.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody poškodení: L. Q.U., M. Z., O. Č., Sociálna poisťovňa, a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. všetci poškodení svoje nároky aj riadne vyčíslili, a sú preukázané aj znaleckými posudkami, resp. odbornými vyjadreniami. Súd preto zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť týmto poškodeným spôsobenú škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.